

anvende, men dertil kommer, at „Krigsministeriet er bemyndiget til at afhænde ikke tidssvarende Materiel og at anvende det ved Salget indvundne Beløb til Tilvejebringelsen af tidssvarende Materiel“. Denne Anmærkning sammen med Bevillingen paa 2 668 000 Kr. og endelig sammen med Ordet „anslaaet“ betyder, at Rigsdagen, naar Finansloven forlader Rigsdagen, har givet den højtærede Forsvarsminister fuldkommen frie Hænder til at kunne anskaffe alt, hvad han finder for godt, Rigsdagen kan intet som helst bebrejde ham, hvordan han end anvender disse „anslaaede“ Bevillinger. Han maa afhænde alt det Materiel, der ikke i Øjeblikket er anvendeligt, og for de Beløb, han faar ind, maa han købe nyt Materiel.

Jeg siger: den Gang Højre var i sin Velmagtsperiode, den Gang Venstre førte Kampen imod Højre angaaende Militærspørgsmaalet, havde de aldrig povet at byde Rigsdagen, hvad Venstre byder den her i Retning af at sige: I maa stole paa den enkelte Mand, stole paa, at han vil administrere paa forsvarlig Maade. Der findes ikke noget tilsvarende fra Højres Dage. Endvidere foreslaar man i nærværende Lovforslag at give Ministeren Bemyndigelse til at anvende 3 Mill. Kr. aarlig i 10 Aar til yderligere Supplering af Hærens Beholdninger og Materiel. Man har talt om de store Besparelser i den nye Hærorndning, og man har ydermere talt om, hvorledes en tidligere Forsvarsminister brugte Masser af Millioner til Anskaffelse af nyt Materiel. Dette nye Materiel bemyndiger man nu Ministeren til enten at bruge under den nye Hærorndning eller at afhænde og for Beløbet at anskaffe nyt Materiel. De her foreslaaede 3 Millioner behøvede man slet ikke Bevilling til, ikke en Gang under: Overordentlige Udgifter, fordi Ministeren har sikret sig under Konto L.: Krigsmateriel, at han har saa fuldkommen frie Hænder til Anskaffelser, som aldrig nogen Forsvarsminister har haft, og som Højre ikke tænkte paa at faa, den Gang Venstre førte Kampen imod dem. Men paa dette Omraade er de Konservative og Venstre vel ogsaa gaaet op i en højere Enhed, saaledes at Venstre nu har optaget det efter Højre.

Jeg skal nævne et lille Eksempel paa, hvorledes man opfører Posterne. Paa Kontoen: Fæstnings-, Bygnings- og Indkvarteringsvæsen, hvor man kræver bevilget godt og vel 2 Mill. Kr., er opført anslaaede Udgifter til Bestyrelse, Vedligeholdelse, Befæstningsanlæg og Hærens Bygninger, Skat-

ter, Afgifter, Lejre, Leje af Lokaler og Pladser, Renholdelse af Lokaler og Pladser, Opvarmning og Belysning, Anskaffelse, Vedligeholdelse og Renholdelse af Indkvarteringsmateriel, Vask m. v., Godtgørelse efter Forordningen af 9. Maj 1806 og Forskellige Øjemed. Dertil gives en rund Bevilling; det skal ikke specificeres, hvortil Pengene er anvendt, det er overladt til Ministerens Forgodtbefindende. Jeg ser, at Indenrigsministeren, som sidder ved Siden af Forsvarsministeren, er grøn af Misundelse over, at han ikke kan faa en saadan Bemyndigelse, som gives Forsvarsministeren, der kan strø Pengene ud efter Forgodtbefindende. Forsvarsministeren er ikke blot gaaet lige saa vidt som Højres Forsvarsministre i gamle Dage, men endnu videre i Hævdelsen af: jeg alene ved, hvorledes det skal være, Rigsdagen kan have blind Tillid til mig, giv mig blot en rund Sum. Tidligere havde man en Anmærkning, hvorefter man kunde overføre besparede Beløb fra den ene Konto til den anden, naar man ikke overskred paa den samlede Bevilling, men her sætter man „anslaaet“, altsaa Overskridelser kan godt finde Sted. Venstre er her gaaet langt over i de Konservatives Lejr, bort fra, hvad de tidligere under Højre har kæmpet imod.

Under Finanslovbehandlingen talte det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen og det ærede Medlem Hr. Tange om, at der burde spares. Jeg gaar ud fra, at de ærede Medlemmer vil staa op her og sige: Her er et Omraade, hvor der kan spares; maa vi nu bede om, at der bliver udvist Sparsommelighed og Økonomi. Jeg gaar ud fra, at disse gamle Venstremænd, der en Gang pralede af at være Antimilitarister, nu vil møde frem og paavise, at der her kan spares mange Millioner; jeg anser det for en Selvfølge, at de ikke blot udtaler sig om Sparsommelighed overfor civile Bevillinger.

Den højtærede Forsvarsminister udtalte under Finanslovsforslagets Behandling, at det sikkert maatte glæde det ærede Medlem Hr. Slengerik at se, hvor store Nedsættelser der var i Militærudgifterne fra den foregaaende Finanslov til den nu forelagte. Jeg ved i Virkeligheden ikke, om der er særlig Grund til at glæde sig; Nedsættelser er der ganske vist, men vi maa beklage, at de ikke er større. Under Forhandlingerne i Folkenes Forbund blev det udtalt, da man talte om Planlæggelsen af Militærudgifterne for Fremtiden, at det rigtigste vilde være at gaa ned til Udgifterne i 1913. Det vilde betyde en væ-